

skulle vi ganske vist være villige til at tage dem under Overveelse.

Quod dernæst selve Lovforslaget angaar, ville ærede Medlemmer se, at vi have tilladt os at foreslaa Ændringer dels i den formelle Anordning af Stoffet, dels i Henseende til selve Lovforslagets Indhold. Maaste ærede Medlemmer ville finde, at vi i Henseende til den formelle Anordning ere gaaede noget vel vidt, og at der maaste ikke turde være Anledning til at foretage fuldt saamange Forandringer, som stet er; men ligeoverfor en saadan mulig Anse skal jeg tillade mig at gjøre en almindelig Bemærkning. De, i hvis Kalde det oftere falder at skulle tilegne sig Indholdet af et Lovforslag, ville ikke undlade at gjøre den Erfaring, at denne Tillegelse gaar meget lettere og naturligere, naar der foreligger en god systematisk Anordning af Stoffet, saa at man ligesom kan tænke sig til det, idet der gaar en Kædetraad gennem det, ifølge hvilken man saa at sige vil kunne konstruere Indholdet, istedetfor at man under andre Omstændigheder ligefrem er henvist til blot at huske, at nu kommer det, og nu kommer det osv. Fra det Synspunkt have vi saaledes bestræbt os for at anordne Stoffet paa den letteste, naturligste og fatteligste Maade, og vi have i saa Henseende ment, at Forslaget, saaledes som det var forelagt os, kunde trænge til Ændringer paa adskillige Punkter. Naar saaledes Bestemmelserne om selve Kontraktens Oprettelse vare givne dels i § 1 og dels i § 3, da mente vi, at de hørte sammen, og naar en Bestemmelse om, hvorlænge den var forbindende, var givet i 2det Stykke i § 1 og en anden derhen hørende Bestemmelse i § 4, 2det Stykke, da kunne de naturligen knyttes sammen. § 9 var dernæst en Samling af saa mange heterogene Bestemmelser, at vi mente, det var naturligt at stille dem ud fra hinanden. Naar nu ærede Medlemmer se paa Forslaget, tror jeg, det vil findes, at der er en vis naturlig Anordning af Stoffet i det Hele taget. Først begynder man med Reglen angaaende Kontraktens formelle Oprettelse, og dernæst komme Personerne i Kontrakten eller, rettere sagt, hvem der ikke maa afslutte Kontrakt, saa kommer Kontraktens Varighed og § 4 med Kontraktens øvrige Indhold. Men naar nu en saadan Kontrakt er afsluttet, maa man dog ikke tro, den strax forbindes; der kommer først en Prøvetid efter § 5. Naar denne Prøvetid er hengaaet, indtræde de Virkninger, som omhandles i §§ 6—11, i Forholdet mellem Parterne indbyrdes. Saa kommer § 12 med de Forpligtelser, den paalægger Trediemænd, og i § 13 gives det Rettsmiddel, Mesteren har, hvis Kontrakten skal brydes fra Lærlingens Side. Dertil slutter sig saa Reglen om Kontraktens Bortfalben og Ophævelse i §§ 14, 15 og 16, Straffebestemmelserne i § 17, de processuelle Regler i § 18, og endelig den opheviende Bestemmelse i § 19. Dette have vi

ment vilde være en vis overfluelig Anordning af Stoffet.

Jeg skal dernæst tillade mig at gaa over til selve Indholdet. Som ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, har den offentlige Diskussion, som har fundet Sted paa Grundlag af det foreliggende Forslag, ikke indskrænket sig egentlig til det, saaledes som det foreligger. Den har medtaget andre Emner, som man ogsaa mente vare af Betydning for Haandværkerstandens Fremme, navnlig Spørgsmaalet om Indførelsen af tvungne Svendepøver og Indførelsen af Voldgiftsretter eller Haandværker-Retter, som jeg hellere vil kalde dem. Disse Spørgsmaal har man drøftet i Forbindelse med det foreliggende Forslag. Udvalgets Standpunkt ligeoverfor disse Spørgsmaal er udtalt i Indledningen til Betænkningen, og selv de Medlemmer af Udvalget, som have Sympathi f. Ex. for Indførelsen af Haandværker-Retter, have dog ment at burde vise den Resignation ikke at optage Bestemmelser, sigtende til Indførelsen deraf, i det foreliggende Forslag, idet vi ere enige om, at det er ønskeligt, at dette Forslag gaar igennem saa let og med saa faa Vanskeligheder som muligt, medens Medtagelsen, selv asset fra, at det fra et systematisk Standpunkt er uheldigt, vilde kunne bevirke, at der fremkom Lovforslag og Ændringer for Forslagets Gjennemførelse, som alle vi, der ønske, at det maa blive til Lov, ikke paa nogen Maade ville medvirke til. Derfor er Udvalgets Standpunkt det, at vi have taget Forslaget indenfor den givne Ramme og ikke have anset os bemyndigede til at gaa ud over det Indhold, som er givet ved det forelagte Forslag; men indenfor denne Ramme have vi saa ment i Realiteten at maatte støtte de forskellige Ændringer, som ærede Medlemmer ville finde i den optagne Fortegnelse. Jeg anser det for rigtigst at gjenemgaa dem saaledes, at jeg særlig fremhæver de Ændringsforslag, paa hvilke der fra Udvalgets Side særlig lægges Vægt, idet jeg da tillige derunder vil omtale de Punkter, hvor der er Uoverensstemmelse mellem Flertallet og Mindretallet, og tillige leilighedsvis de Ændringsforslag, som ere stillede af den høitærede Minister og af et Par meget ærede Medlemmer af dette Thing. — Quod saaledes § 1 i Forslaget angaar, saaledes som det vil blive efter Udvalgets Affattelse, da ere vi jo enige i, at fastholde Fordringen om Oprettelsen af den skriftlige Kontrakt og ligeledes om dens Paategning af Ørigigheden. Der er istillet et Ændringsforslag af et Par ærede Medlemmer udenfor Udvalget om, at det istedetfor „i Kjøbenhavn Magistraten“ skal hedde: „i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne Magistraten“. Det Forslag anbefale vi selvsølgelig til det høie Thing som en fornøden Rettelse, som vi ellers vilde have tilladt os selv at stille, hvis de ærede Medlemmer ikke vare komne os i Forkjøbet. Men der er saa en Divergens indenfor Udvalget med Hensyn til Spørgsmaalet om, i hvilken Udstræk-